



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jiřího Pally v právní věci navrhovatelů: a) Český veslařský svaz, občanské sdružení, IČ: 48136794, se sídlem Zátopkova 100/2, Praha 6, a b) Český svazu kanoistů, občanské sdružení, IČ: 00537730, se sídlem Zátopkova 100/2, Praha 6, oba zast. Mgr. Lukášem Trojanem, advokátem, se sídlem Hvězdova 1716/2b, Praha 4, proti odpůrci: Obec Račice, se sídlem Račice 117, okres Litoměřice, zast. JUDr. Zuzanou Navrátilovou, advokátkou, se sídlem Jeseniova 1151/55, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 4. 2014, č. j. 40 A 1/2014 - 294, ve znění opravného usnesení ze dne 10. 6. 2014, č. j. 40 A 1/2014 - 326,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Odpůrce **j e p o v i n e n** zaplatit navrhovatelům na nákladech řízení o kasační stížnosti částku celkem 6.728 Kč k rukám jejich právního zástupce do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Odpůrce vydal dne 30. 10. 2013 pod č. j. 0069487/13/ROZ/Dva opatření obecné povahy – Územní plán obce Račice. Opatření obecné povahy nabylo účinnosti dne 18. 11. 2013. Součástí odůvodnění opatření obecné povahy je i (negativní) rozhodnutí o námitkách navrhovatelů a vypořádání jejich připomínek, směřujících proti vodní ploše „v“ a proti

plochám Z3, Z5, Z12 a Z13, zatímco námitkám oproti převedení průběžného ostrova ve veslařském kanálu odpůrce vyhověl a námitce týkající se vedení pozemní komunikace na ploše P6 vyhověl částečně (došlo ke zkrácení navržené komunikace).

II.

Návrh a řízení před krajským soudem

[2] Dne 17. 1. 2014 podali navrhovatelé společný návrh na zrušení opatření obecné povahy. V rozsáhlém návrhu (26 stran, pro podrobnou rekapitulaci obsahu návrhu Nejvyšší správní soud odkazuje na napadený rozsudek krajského soudu, který je dostupný na stránkách www.nssoud.cz) navrhovatelé zejména uvedli, že jsou vlastníky sportovně rekreačního areálu Sportcentrum Račice – Veslařský a kanoistický kanál Račice (dále jen „veslařský kanál“), o délce 2,3 km, umístěného na pozemcích č. 470/16, 470/17, 470/23, 461/1, 470/1, 470/2, 470/24, 470/23, 470/16, 470/17, 470/8, 141, 150, 194, 470/18 -22, 220, 218, 152, 153, 154, 470/23, vše v katastrálním území Račice u Štětí, vše v podílovém spoluvlastnictví navrhovatele a) a b). Jedná se o sportovní zařízení, které je jediné svého druhu v České republice, pořádají se v něm mistrovství ČR v kanoistice a veslařských sportech, dálkovém plavání, dračích lodích, triatlonu a dále i různé mezinárodní poháry a mistrovství v těchto sportech na evropské a světové úrovni. Vodní plocha „v“ je navržena v těsném sousedství veslařského kanálu a její plocha má být obrovská (46 ha). Pro realizaci navržené vodní plochy by bylo nezbytné provést rozsáhlé odtěžení štěrkopísků na celé ploše „v“, což by samo o sobě představovalo další intenzivní zatížení životního prostředí v dotčeném území, zejména při zohlednění skutečnosti, že v blízkosti se nacházejí další v současnosti činné štěrkopískové lomy „Dobříň“ a „Račice“ a životní prostředí je dále zatíženo i nedalekými zdroji intenzivního znečištění představovanými především papírnou ve Štětí a tepelnou elektrárnou Mělník. Životní prostředí v daném území by tak bylo zatíženo nad únosnou míru ve smyslu § 5 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí. Jejich veslařský kanál by v případě zahájení těžby štěrkopísku na ploše „v“ byl doslova obklíčen těžební činností, což by mělo negativní vliv na jeho provozování, atraktivitu a v neposlední řadě též na zdraví jeho návštěvníků. V této souvislosti navrhovatelé uvedli, že návrh plochy „v“ v napadeném územním plánu je motivován pouze zájmem na finančně lukrativní těžbě, což dokládali geologickým posouzením, z něhož vyplývá, že podloží na ploše „v“ je tvořeno kvalitními štěrkopísky, a pro realizaci vodní plochy by bylo nutné odtěžit tyto štěrkopísky o objemu přesahujícím 2 miliony m³ a listinami dokládajícími, že pozemky na ploše v posledních letech vykupovala společnost Holcim, a.s., podnik zabývající se mj. těžbou štěrkopísků a výrobou stavebních hmot. Umístění vodní plochy pro rekreační účely je nevhodné jednak s ohledem na již tak nekvalitní životní prostředí, jednak by pro rekreaci místních obyvatel postačovala vodní plocha podstatně menšího rozsahu. Pozemky, na nichž byla vodní plocha navržena, byly v minulosti nákladně rekultivovány a v současnosti náleží do zemědělského půdního fondu.

[3] Navrhovatelé upozornili, že jejich veslařský kanál je napájen vodou z podzemních pramenů, přičemž hladina podzemní vody se v posledních letech setrvale snižuje, což navrhovatelé přičítají právě těžbě štěrkopísku v blízkých lomech. Z tohoto důvodu bylo v minulosti nutné vybudovat potrubí pro doplňování vody ve veslařském kanále z Labe a za odběr vody z Labe pro tyto účely navrhovatelé platí již dnes značné částky. Lomy Dobříň a Račice mají být v blízké budoucnosti propojeny, což bude znamenat

pokračování

pokles vodní hladiny v bližším lomu Račice na úroveň vodní hladiny v lomu Dobříň. Hladina vody ve veslařském kanále je cca o 4 m nad hladinou v blízkém Labi. Umístěním plochy „v“ v těsném sousedství veslařského kanálu by došlo k dalšímu úbytku vody z podzemních zdrojů, mj. v důsledku odparu z takto rozsáhlé vodní plochy. To by vedlo k zintenzivnění nepříznivého trendu a v důsledku značného poklesu vodní hladiny by to buď znamenalo neúnosný nárůst nákladů spojených s přečerpáváním vody do veslařského kanálu nebo dokonce i k nutnosti ukončit zde sportovní aktivity. Zásah do jejich práv je v důsledku uvedených okolností zcela nepřiměřený a nezákonný.

[4] Navrhovatelé dovozovali, že napadený územní plán je v důsledku umožnění nové rozsáhlé těžby štěrku v sousedství veslařského stadionu i v rozporu se zásadami územního rozvoje Ústeckého kraje, které stanoví povinnost kultivovat a rozvíjet rekreační lokality nadmístního významu, mezi kterými jmenuje i „sportovní kanál Račice“. Dále zásady územního rozvoje stanoví, že má být snižována celková zátěž území a nesmí být připuštěna otvírka více ložisek současně v území s jejich koncentrovaným výskytem, tato povinnost je pak obzvláště stanovena pro rozvojovou oblast NOB1 Litoměřicko, Lovosicko, Roudnicko. Navrhovatelé poukázali, že vliv těžby štěrku při vytváření navržené vodní plochy „v“ na okolí a specificky pak vliv nové vodní plochy na hladinu veslařského kanálu vůbec nebyl posuzován v rámci vyhodnocení vlivů územního plánu na životní prostředí (SEA).

[5] Navrhovatelé dále napadali plochu přestavby P6, jejíž součástí je návrh veřejně prospěšné stavby obslužné komunikace D3, respektive D4, jak je uváděno na jiných místech textové části územního plánu. Tato plocha a veřejně prospěšná stavba se má nacházet na pozemku č. 470/23 ve spoluvlastnictví navrhovatelů. Navrhovatelé dovozovali, že předkupní právo k tomuto pozemku bylo stanoveno k celému rozsáhlému pozemku o výměře 17.867 m², nikoli k jeho části nezbytně potřebné pro realizaci veřejně prospěšné stavby a cítili se dotčeni na svém právu s předmětným pozemkem nakládat. Navíc dle jejich názoru by stačilo i zřízení věcného břemene, aniž by muselo být stanovováno k pozemku předkupní právo. Územní plán ani neobsahuje dostatečné odůvodnění, proč je vymezená veřejně prospěšná stavba potřebná. Tato část územního plánu je tedy v rozporu se stavebním zákonem a s principem proporcionality.

[6] Dále navrhovatelé rozporovali procesní pochybení odpůrce spočívající v tom, že s jejich námitkami naložil jako s připomínkami, a dále v tom, že schválené zadání podle jejich názoru nekorespondovalo se zpracovaným a následně schváleným návrhem územního plánu (v zadání nebyla plocha „v“).

[7] Odpůrce ve vyjádření k návrhu uvedl, že se jedná o návrh zjevně účelový, který je v rozporu s postoji samotných navrhovatelů prezentovanými v průběhu pořizování územního plánu. Dle odpůrce navrhovatelé jakožto právnické osoby nedisponují právem na příznivé životní prostředí, proto jejich námitky jdoucí tímto směrem jsou nepřipustné. Spekulace navrhovatelů o tom, že navržená vodní plocha má za cíl především umožnit těžbu štěrku odpůrce odmítl s tím, že předmětná plocha již v minulosti sloužila jako lom, a proto byl štěrkořísek již vytěžen. Podle odpůrce navrhovatelé absolutizují svá práva a zájmy na provozování vrcholového sportu a neberou v úvahu veřejný zájem obce a jejích obyvatel na provozování sportu i rekreačním a amatérským způsobem; přičemž za tímto

účelem obyvatelé obce nemohou využívat areál navrhovatelů. Návrh vodní plochy je mimoto odůvodněn potřebou řešení plochy bývalé pískovny, která byla v minulosti nevhodným způsobem rekultivována. Námitky navrhovatelů týkající se ohrožení veslařského kanálu jsou nepravdivé a nepodložené, vycházejí z absolutní neznalosti věci a neodbornosti. Odpůrce poukázal na to, že kolem veslařského kanálu je vymezeno 50m ochranné pásmo, které tak jako tak bude muset být respektováno, což vylučuje negativní dotčení nemovitostí navrhovatelů. Mezi veslařským kanálem a vodní plochou „v“ jsou projektovány průplavy, které byly zařazeny do návrhu na podnět samotných navrhovatelů, neboť ti chtěli průplavy a novou vodní plochu využívat jako „vratnou dráhu“, která by jim umožnila odstranit dosavadní podélný ostrov („kosu“) rozdělující veslařský kanál na hlavní a vratnou dráhu, což by znamenalo podstatné rozšíření kapacity hlavní dráhy. V případě nesouhlasu navrhovatelů však může být vodní plocha realizována i bez těchto průplavů, což by znamenalo, že kanál a nová vodní plocha nebudou vůbec propojeny. Vyhovění návrhu by znamenalo popření principu proporcionality a minimalizace soudních zásahů do územně plánovací dokumentace. Odpůrce dále upozorňoval, že navrhovatelé byli průběžně o procesu pořizování územního plánu včetně navržené vodní plochy informováni a nikdy nevyjádřili své námitky (až do veřejného projednání návrhu územního plánu). V průběhu procesu pořizování územního plánu byly veřejné zájmy hájeny jednotlivými dotčenými orgány státní správy, jejichž požadavky byly vždy do územního plánu zapracovány. To platí i ohledně souladu územního plánu se zásadami územního rozvoje, jak vyplývá ze souhlasného stanoviska krajského úřadu. Rovněž namítané nedostatky SEA jsou nedůvodné, neboť vyhodnocení vlivů na životní prostředí bylo přezkoumáno příslušným orgánem (krajským úřadem) a bylo vydáno kladné stanovisko podle zákona č. 100/2001 Sb. Odpůrce také poukázal na to, že veslařský kanál je rovněž výsledkem minulé těžby štěrkopísku a nikoli přírodním výtvozem a navrhovatelé tyto nemovitosti zdarma získali od státu. Jejich návrh na zrušení opatření obecné povahy je motivován obavou o zisky z provozování jejich sportovního areálu a nikoli údajnými obavami o zdravé životní prostředí. K námitkám týkajícím se zřízení předkupního práva k pozemku navrhovatelů za účelem realizace veřejně prospěšné stavby účelové komunikace odpůrce konstatoval, že tato má být vedena po okraji pozemku navrhovatelů a odpůrce nikdy nezamýšlel navrhovatele omezovat v jejich dispozičním či užívacím právu ke zbytku rozsáhlého pozemku. Zřízení této účelové komunikace by v žádném případě nebylo možné pouze na základě věcného břemene jako v případě technické infrastruktury (elektrické či plynové vedení), neboť se jedná o zcela odlišné zařízení. Vymezení předkupního práva k pozemkům dotčeným veřejně prospěšnou stavbou rozhodně není nesrozumitelné, neboť katastrální úřad na základě schváleného územního plánu zapsal příslušné předkupní právo k dotčeným nemovitostem. V souvislosti s vymezením předkupního práva se odpůrce nedopustil ani diskriminace ani libovůle a nijak nevybočil z mezí své pravomoci stanovené zákonem. Odpůrce dále předložil znalecký posudek Ing. Petra Moravčíka, podle něhož aktuální těžební činností společnosti Holcim a.s. (objednatele posudku) v lomu Dobříň nedochází k zásadnímu negativnímu ovlivnění veslařského kanálu. Navrhovatelé ve své argumentaci využívají dat z doby před rokem 2010, kdy docházelo k poklesu hladiny podzemních vod, zatímco mlčí o následujícím období, kdy naopak hladina podzemních vod stoupala.

III.

Napadený rozsudek

pokračování

[8] Krajský soud rozsudkem ze dne 30. 4. 2014, č. j. 40 A 1/2014 - 294, ve znění opravného usnesení ze dne 12. 6. 2014, č. j. 40 A 1/2014 - 326, ke dni právní moci rozsudku zrušil napadené opatření obecné povahy v části vymezující vodohospodářskou plochu „v“, plochu pro obslužnou komunikaci „P6“ na pozemku č. 470/23 v k. ú. Račice u Štětí a předkupní právo k ploše „P6“ na pozemku č. 470/23 v k. ú. Račice u Štětí. Dále krajský soud rozhodl, že odpůrce je povinen zaplatit navrhovatelům na nákladech řízení celkem 98.838 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

[9] Krajský soud uvedl, že navrhovatelé jsou aktivně legitimováni k podání návrhu na zrušení napadeného opatření obecné povahy jakožto vlastníci nemovitostí v území regulovaném územním plánem. Soud se ovšem nezabýval námitkami navrhovatelů týkajícími se tvrzeného zhoršení životního prostředí, územním plánem umožněné těžby šterkopísku v ploše „v“, nepřípustného záboru zemědělského půdního fondu a nedostatků SEA. Podle krajského soudu totiž navrhovatelé jakožto právnické osoby – spolky zřízené za účelem provozování sportu - nemají právo na příznivé životní prostředí, které by mohlo být porušeno napadeným opatřením obecné povahy. Dále zdůraznil, že soudu nepřísluší posuzovat, zda pro určitý pozemek má být zvoleno to či ono funkční využití, nýbrž pouze přezkoumávat, zda byl územní plán vydán v souladu se zákonem. Účelem soudního přezkumu je pouze ochrana vlastních práv navrhovatelů.

[10] Námitky týkající se nesprávného vyřízení námitek navrhovatelů proti návrhu územního plánu soud vyhodnotil jako nedůvodné. Uvedl, že navrhovatelé sice byli oprávněni k podání námitek a odpůrce byl povinen o námitkách rozhodnout. Poukázal ale na rozsudek Nejvyššího správního soudu z 28. 3. 2008, č. j. 2 Ao 1/2008 - 51, podle něhož vypořádání podání osob oprávněných k podání námitek jako připomínek je pouze nepodstatnou vadou řízení, pokud z takového vypořádání je zřejmé, zda odpůrce námitkám vyhověl či nikoli a důvody takového postupu. Podle krajského soudu v posuzované věci byly tyto požadavky splněny, ačkoli způsob vyřízení těchto námitek krajský soud nepokládal za věcně správný.

[11] Soud shledal důvodnou námitku navrhovatelů, podle níž odpůrce pochybil, pokud nenechal vypracovat studii vzniku nové vodní plochy na „mikroklima“ v dané lokalitě z důvodu rizika poklesu hladiny vody ve veslařském kanálu. Krajský soud uvedl, že tuto studii požadoval ve svém stanovisku dotčený orgán na úseku ochrany přírody a krajiny, Městský úřad v Litoměřicích, odbor životního prostředí, ve svém stanovisku ze dne 17. 10. 2012, č. j. 0056081/12/ŽP. Požadavek na zpracování takové studie racionální základ, neboť navržená vodní plocha má značný rozsah (46 ha), zdrojem mají být podzemní vody a má být umístěna bezprostředně vedle veslařského kanálu a má s ním být dokonce propojená průplavy. Podle soudu je všeobecně známo, že hladina podzemní vody kolísá v závislosti na různých faktorech. Hladina podzemní vody závisí na prostorové geometrii korektorských hornin umožňujících akumulaci podzemních vod a na směru hydraulického odtoku v dané lokalitě. Nelze pominout ani efekt odparu tak rozsáhlé vodní plochy a to, že navrhovatelé se s poklesem vodní hladiny ve veslařském kanálu potýkali i v minulosti a museli vynakládat značné prostředky na přecerpávání vody za účelem udržení vodní hladiny v takové výšce, která umožňuje řádné užívání veslařského kanálu v souladu s jeho účelem. Krajský soud shledal, že odpůrce nemohl pořízení takové studie

pominout pouze odkazem na souhlasná stanoviska dotčených orgánů na úseku posuzování vlivů na životní prostředí a územního plánování. V samotném vyhodnocení vlivů na životní prostředí pak tato otázka nebyla řádně analyzována, toliko bylo konstatováno, že nová vodní plocha nebude mít vliv na bilanci podzemních vod. Otázka vlivu navržené vodní plochy na životní prostředí ovšem není totožná s otázkou vlivu této vodní plochy na veslařský kanál. Soud tak měl za zjištěné, že v území jsou specifické hydrogeologické podmínky a z tohoto důvodu odpůrce nemohl navrhovateli rozporovanou vodní plochu v územním plánu vymezit, aniž by nechal zpracovat studii mapující vliv navržené plochy na „mikroklima z hlediska hydrogeologických poměrů“. Podle soudu tak odpůrce nesprávně podmínil teprve budoucí umístění vodní plochy studií vlivu na mikroklima. Posouzení věci odpůrcem v této části tak bylo založeno na nedostatečném zjištění skutkového stavu, což zakládá vadu opatření obecné povahy podle § 101b odst. 4 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[12] Plocha P6 je dle krajského soudu v napadeném opatření obecné povahy vymezena velmi nejasně a rozporně. V textové části územního plánu se na jednom místě [pod písm. h)]hovoří o parcele č. 470/23, na níž je vymezena plocha P6, konkrétně veřejně prospěšná stavba účelové komunikace D3. Na jiném místě výrokové části opatření obecné povahy se ovšem na parcele č. 470/23 vymezuje veřejně prospěšná stavba D4. Tento rozpor se promítá i v odůvodnění napadeného opatření obecné povahy, v části týkající se vypořádání námitek navrhovatelů, kde se uvádí tato parcela jako součást veřejně prospěšné stavby D4. Proto shledal krajský soud část napadeného opatření obecné povahy týkající se vymezení plochy P6 a předkupního práva zřízeného pro realizaci veřejně prospěšné stavby na pozemku č. 470/23 v katastrálním území Račice u Štětí nepřezkoumatelnou pro nesrozumitelnost.

IV.

Kasační stížnost a vyjádření navrhovatelů

[13] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal odpůrce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Podle stěžovatele krajský soud pochybil, když zaměnil studii vlivu na mikroklima požadovanou ve stanovisku Městského úřadu v Litoměřicích, odboru životního prostředí, za hydrogeologický průzkum týkající se vlivu navržené vodní plochy na poměry podzemních vod napájejících mj. veslařský kanál. Stěžovatel uvedl, že v důsledku tohoto mu není zřejmé, jaký je vlastně závazný právní názor krajského soudu a jakou studii by měl v dalším řízení provést. Zároveň se stěžovatel pozastavil nad tím, že soud vztáhl požadavek dotčeného orgánu týkající se studie mikroklimatu na pořizování územního plánu, zatímco z předmětného stanoviska Městského úřadu v Litoměřicích je zřejmé, že požadavek směřoval na další povolovací řízení a takto byl rovněž do územního plánu zapracován, neboť rozhodování v území ohledně plochy „v“ bylo podmíněno zpracováním studie vlivu nové vodní plochy na mikroklima dané lokality. Krajský soud tak pominul rozdíl mezi pořizováním územně plánovací dokumentace a následným územním a stavebním řízením. Územní plán totiž pouze stanoví požadavky a podmínky pro následná povolovací řízení a nemá je nahrazovat. To jasně vyplývá z § 43 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Není úkolem územního plánu, aby

pokračování

konkrétně posuzoval vlivy konkrétní stavby, jejíž parametry zatím nebyly specifikovány, na jinou stavbu. Taková studie by nutně byla zcela bezobsažná a její zpracování by nemělo smysl. Požadavek vyplývající ze stanoviska Městského úřadu v Litoměřicích ze dne 17. 10. 2012 byl plně respektován, neboť spadá do stádia samotné realizace povolovacích řízení. Teprve potom bude vlastník pozemků zvažovat, zda a jakým konkrétním záměrem obecnou koncepci obsaženou v územním plánu bude naplňovat. Nesprávnou interpretaci stanoviska Městského úřadu v Litoměřicích stěžovatel doložil i navazujícím stanoviskem tohoto dotčeného orgánu ze dne 6. 6. 2014, č. j. 0037675/14/ŽP, kterým dotčený orgán interpretaci původního stanoviska stěžovatelem potvrdil.

[14] Stěžovatel má dále za to, že krajský soud svým posouzením odborných otázek hydrogeologických poměrů místa překročil své kompetence a z pozice zjevného laika odmítl či přehodnotil závěry odborných orgánů, především souhlasné stanovisko Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí, ze dne 31. 10. 2012, č. j. 1671/ZPZ/2011/SEA. Soud nemá pravomoc stanovovat dodatečně takového požadavky, neboť tím by prakticky nahrazoval činnost dotčených orgánů, což by bylo v rozporu se zásadou minimalizace zásahů soudní moci do územně plánovací dokumentace a se samotným principem dělby moci. Soud rovněž pominul rozsáhlé vyhodnocení vlivů územního plánu na životní prostředí, které bylo zpracováno k tomu autorizovanou osobou, v němž je uveden závěr, že nová vodní plocha nebude mít negativní vliv na bilanci vod v území. Rovněž soud nezohlednil ani to, že území obce je hydrogeologicky systematicky zkoumáno a sledováno, jak vyplývá ze stěžovatelem předloženého znaleckého posudku Ing. Petra Moravčíka. Pokud by byl správný závěr krajského soudu, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, nemohly by dotčené orgány vydat k návrhu územního plánu souhlasná stanoviska.

[15] Stěžovatel dále namítl, že ani navrhovatelé ve svém návrhu neuplatnili explicitně námitku, že odpůrce nezohlednil stanovisko Městského úřadu v Litoměřicích odboru životního prostředí, pouze tuto okolnost zmínili na okraj svého návrhového bodu namítajícího neproporcionalitu napadeného opatření obecné povahy. Pokud takto mimochodem uvedenou zmínku považoval krajský soud za podklad svého závěru o důvodu zrušení předmětné části opatření obecné povahy, pak se odchýlil i od ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, která trvá na náležité formulaci návrhových bodů (např. rozsudek ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 AOs 3/2013 - 36) a vybočil tak z předmětu řízení, jak jej navrhovatelé vymezili v podaném návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Namísto toho krajský soud domýšlel argumenty navrhovatelů, a porušil tak zásadu nestrannosti. Soud navíc jednostranně vyšel vstříc požadavkům navrhovatelů a nezohlednil, že zrušením (části) územního plánu zasahuje do práv třetích osob, které jsou vlastníky nemovitostí v dotčené ploše.

[16] Konečně stěžovatel odmítl i závěr krajského soudu o nepřezkoumatelnosti části územního plánu vymezující plochu P6 a veřejně prospěšnou stavbu D3. Opatření obecné povahy dle stěžovatele zcela jasně vymezuje plochu P6, která je spolu s plochou Z4 součástí veřejně prospěšné stavby D3. Naproti tomu u veřejně prospěšné stavby D4 je plocha P6-7 uvedena ve výčtu ploch, které jsou navrženou komunikací obslouženy, nikoli přímo dotčeny. To stěžovatel dokládá i výkresem 3 grafické části územního plánu, který zobrazuje plochy pro veřejně prospěšné stavby a opatření, pro které lze práva

k pozemkům a stavbám vyvlastnit. Krajský soud tak za nesrozumitelné pokládal něco, co je zcela srozumitelné.

[17] Navrhovatelé ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedli, že vymezenou vodní plochou „v“ jsou dotčena jejich vlastnická práva k veslařskému kanálu a dále právo na podnikání jakož i další činnost dle jejich stanov (podpora a provozování sportovních aktivit včetně vrcholového sportu). Stěžovatel podle názoru navrhovatelů dezinterpretuje napadený rozsudek krajského soudu, neboť uvádí, že jediným důvodem pro zrušení části územního plánu vymezující plochu „v“ je nerespektování stanoviska Městského úřadu v Litoměřicích, odboru životního prostředí. Ve skutečnosti krajský soud danou část územního plánu zrušil proto, že stěžovatel nedostatečně zjistil skutkový stav, neboť neopatřil studii, která by umožňovala vyhodnotit vliv navržené vodní plochy na veslařský kanál. Takovou studii přitom navrhovatelé požadovali již v rámci projednání návrhu územního plánu. Krajský soud navíc přeléhavým způsobem zdůvodnil, proč nelze pro posouzení této otázky vyjít z vyhodnocení vlivů na životní prostředí. Pokud stěžovatel uvádí, že hydrogeologická studie bude zpracována ve stadiu následných povolovacích řízení, navrhovatelé vyjádřili obavu, že v těchto dalších stádiích bude opět pouze odkazováno na vyhodnocení vlivů územního plánu na životní prostředí. Povaha plánu na vytvoření nové vodní plochy a její vymezení v těsném sousedství veslařského oddílu navíc umožňuje, aby vliv na tento kanál byl zjištěn již ve fázi pořizování územního plánu, proto by nemělo být toto posouzení odsouváno do dalších fází povolování záměru.

[18] Stěžovatel ve své replice setrval na svých argumentech uvedených v kasační stížnosti. Podle jeho názoru je vyloučené, aby v následných povolovacích řízeních nebylo navrhovatelům umožněno účinně uplatnit námitky týkající se údajného negativního vlivu nové vodní plochy na veslařský kanál.

V.

Posouzení kasační stížnosti

[19] Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[20] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Neshledal přitom vady podle ustanovení § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Stěžovatel podal kasační stížnost z důvodu tvrzené nezákonnosti [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] a nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[21] Kasační stížnost není důvodná.

pokračování

V. a)

Námítky týkající se nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu

[22] Podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84, č. 2288/2011 Sb. NSS upřesnil, že krajský soud je oprávněn zrušit rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení, byť by nebyly žalobcem výslovně namítány, pokud tyto vady brání přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů. V důsledku novelizace s. ř. s. zákonem č. 303/2011 Sb. lze tento právní názor aplikovat i na řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (srov. § 101b odst. 4 a § 101d odst. 1 s. ř. s., ve znění účinném od 1. 1. 2012).

[23] Stěžovatel namítal, že v návrhu na zrušení opatření obecné povahy podaném navrhovatelí nebyla výslovně a detailně uvedena námitka týkající se nerespektování stanoviska Městského úřadu v Litoměřicích ze dne 17. 10. 2012, č. j. 0056081/12/ŽP, v němž požadoval doplnit do územního plánu zpracování studie vlivu nové vodní plochy na mikroklima lokality, zatímco právě tato okolnost byla dle stěžovatele jediným důvodem pro zrušení napadeného opatření obecné povahy v části vymezující plochu „v“. V důsledku toho je dle stěžovatele rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelný pro jinou vadu řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[24] Nejvyšší správní soud považuje tuto námitku za nedůvodnou. Důvodem zrušení části územního plánu vymezující plochu „v“ krajským soudem nebylo nerespektování citovaného stanoviska Městského úřadu v Litoměřicích, nýbrž nedostatečná skutková zjištění týkající se vlivu navrhované vodní plochy „v“ na veslařský kanál z hlediska hydrogeologických poměrů v dané lokalitě. To vyplývá jak z celého vyznění argumentace na str. 45 až 46 napadeného rozsudku, především pak ze závěrečného shrnutí; důvodem pro zrušení bylo, že opatření obecné povahy bylo zrušeno z důvodu uvedeného v § 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 101b odst. 4 s. ř. s., tedy proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ pro vydání opatření obecné povahy nemá oporu ve spise nebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění, nikoli z důvodu dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., tedy pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, jak by tomu bylo, pokud by důvodem bylo nerespektování stanoviska dotčeného orgánu. Je pravdou, že krajský soud v odůvodnění nevhodně zaměňoval pojmy studie vlivu na mikroklima a studie hydrogeologických poměrů, to však neznamená samo o sobě vadu napadeného rozsudku způsobující jeho nepřezkoumatelnost, neboť jinak považuje Nejvyšší správní soud odůvodnění napadeného rozsudku za srozumitelné a logické. Jakkoli krajský soud nesprávně dospěl k závěru, že správní orgán nerespektoval citované stanovisko dotčeného orgánu [k tomu více níže v bodu V. b)], z celkového kontextu odůvodnění je zřejmé, že toto považoval krajský soud pouze za podpůrný argument pro závěr o nezákonnosti předmětné části opatření obecné povahy a podstatný důvod pro tento závěr byl jiný, jak je výše uvedeno.

[25] Nedostatečné posouzení otázky vlivu navržené vodní plochy na veslařský kanál přitom představovalo ústřední námitku navrhovatelů uvedenou v návrhu na zrušení opatření obecné povahy, proto v tomto ohledu krajský soud nijak nevybočil z mezí důvodů uvedených v návrhu, jak požaduje § 101d odst. 1 s. ř. s.

V. b)
Námítky týkající se plochy „v“

[26] Podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.* Podle § 174 odst. 1 správního řádu *pro řízení podle této části platí obdobně ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé.*

[27] Podle § 43 odst. 1 stavebního zákona *územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání (dále jen „urbanistická koncepce“), uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezí zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území (dále jen „plocha přestavby“), pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů. Zálžitosti nadmístního významu, které nejsou řešeny v zásadách územního rozvoje, mohou být součástí územního plánu, pokud to krajský úřad ve stanovisku podle § 50 odst. 7 z důvodu významných negativních vlivů přesahujících hranice obce nevyloučí. Podle odst. 5 stejného paragrafu pak územní plán je závazný pro pořízení a vydání regulačního plánu zastupitelstvem obce, pro rozhodování v území, zejména pro vydávání územních rozhodnutí. Poskytování prostředků z veřejných rozpočtů podle zvláštních právních předpisů na provedení změn v území nesmí být v rozporu s vydaným územním plánem. Územní plán hlavního města Prahy je závazný též pro územní plán vydaný pro vymezenou část území hlavního města Prahy.*

[28] Ze správního spisu zjistil Nejvyšší správní soud, že ve lhůtě pro uplatnění námitek proti návrhu územního plánu podali navrhovatelé dne 16. 8. 2013 námítky, v nichž brojili proti navržené ploše „v“. V námítkách uvedli argumenty obdobného obsahu jako následně v návrhu na zrušení opatření obecné povahy (srov. rekapitulaci v bodě II. výše). V části V a VI námitek navrhovatelé uvedli: *„Vytvořením nové vodní plochy o rozloze cca 46 ha, ke kterému nemůže dojít jinak než odtěžením a odvezením přibližně 2 000 000 m³ materiálu – šterkopísku, může dojít k výraznému poklesu, ne-li k úplnému vypuštění, vlastního veslařského kanálu, který s plánovanou plochou bezprostředně sousedí. Již v současné době je veslařský kanál uměle doplňován vodovodním přivaděčem z Labe a náklady pro doplnění vody v kanále dosáhly v minulém roce výše téměř půl milionu korun. Hladina kanálu je cca o 4 m výše než hladina Labe a kanál tedy není napájen spodní vodou toku Labe, ale jiným přítokem. Těžbou směrem k obci Račice může být narušena stávající geologická stavba území, konkrétně jílový val, který vodu v území drží, čímž může dojít k výraznému poklesu hladiny kanálu. Se záměrem realizace nové vodní plochy nelze souhlasit bez doložení komplexně provedené SEA a posouzení hydrogeologickým průzkumem a studií. Dalším závažným problémem vyplývajícím z realizace nové vodní plochy je odpar z vodní hladiny. Kanál a přilehlé vodní plochy jsou napájeny stále stejným podzemním přítokem, nikoliv, jak výše uvedeno, vodou z Labe. Odpar z vodní hladiny by se realizací nové vodní plochy pouze v rámci katastru obce Račice zvýšil o více než 200% (navrhovaná plocha má 46 ha, stávající kanál na Račickém katastru 19 ha). Zmíněné posouzení SEA na tuto možnost pouze obecně poukazuje, bez jakýchkoli výpočtů či*

pokračování

odborných posouzení. Není doložena a porovnána vydatnost přítoku vzhledem k odparu z vodní hladiny.“

[29] V odůvodnění napadeného opatření obecné povahy na str. 82 pod bodem „vyhodnocení připomínky“ stěžovatel uvedl, že vzhledem k tomu, že navrhovatelé nejsou vlastníky pozemků, na nichž je plocha „v“ navržena, nepokládal je za osoby oprávněné k podání námitek a jejich podání vyhodnotil toliko jako připomínky, kterým nevyhovuje. To odůvodnil stěžovatel tím, že vyhodnocení vlivu na životní prostředí je dostatečné a úplné, což vyplývá ze souhlasného stanoviska Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 31. 10. 2012, č. j. 1671/ZPZ/2011/SEA-stanovisko. Domněnky navrhovatelů jsou vyvráceny dle stěžovatele právě vyhodnocením vlivů na životní prostředí, kde se na str. 37 uvádí, že se nepředpokládá, že by vodní plocha měla negativní vliv na bilanci vod v území. Vzhledem k ploché krajině s propustným podložím, která sama přirozeně akumuluje značné množství vod, nebude mít vodní plocha ani významnější vliv na retenční schopnost krajiny, či na povrchový nebo podzemní odtok.

[30] Stěžovatel v kasační stížnosti především brojí proti závěru krajského soudu o tom, že napadený územní plán, respektive jeho část týkající se vymezení plochy „v“, je zatížen vadou nedostatečného skutkového zjištění v souvislosti s nutností posoudit vliv takto navržené vodní plochy na přímo sousedící areál veslařského kanálu. Stěžovatel především zpochybňuje povinnost posoudit takové vlivy plochy vymezené v územním plánu na již existující stavby a zařízení a provést s tím korespondující skutková zjištění. Podle stěžovatele ve fázi pořizování územně plánovací dokumentace je takové posuzování a zjišťování z povahy věci předčasné a neužitečné, neboť nejsou známy konkrétní vlastnosti budoucího záměru, k němuž teprve bude zpracovávána příslušná dokumentace, která pak bude předmětem posuzování v územním řízení a ve stavebním řízení. K tomu stěžovatel poukazuje na to, že v řízení o vydání předmětného opatření obecné povahy opatřil pro tuto fázi potřebné odborné podklady, kterými bylo především vyhodnocení vlivů na životní prostředí zpracované autorizovanou osobou Ing. J. D. a dále stanoviska vydávaná v průběhu pořizování územního plánu a řízení o jeho vydání dotčenými orgány státní správy.

[31] Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že v obecné rovině lze sice souhlasit s názorem stěžovatele, že posuzování jednotlivých konkrétních záměrů (např. staveb) na plochách vymezených územním plánem se děje v povolovacích řízeních, jejichž předmětem je umístění a následná realizace takových záměrů, a to na základě dokumentace zpracované pro konkrétní stavbu. Takovýto názor však nelze aplikovat paušálně a absolutně na jakékoli plány obsažené v územně plánovací dokumentaci. V některých případech totiž záměry vykazují již ve fázi vymezení v územním plánu takovou míru určitosti jistých svých vlastností, že takové posouzení vlivů na sousedící nemovitosti možné je. V takových případech je pak potřebné vyhodnocení přípustnosti vymezené plochy či koridoru určených pro takto již nyní konkretizovaný záměr z hlediska veřejných zájmů a v případě uplatnění námitek ze strany vlastníků dotčených nemovitostí i z hlediska práv těchto soukromých osob provést již ve fázi řízení o vydání územního plánu. Správní orgán je potom ovšem povinen zajistit i příslušné odborné podklady, z nichž může učinit skutková zjištění potřebná pro vydání opatření obecné povahy v souladu s § 3 správního řádu. Podle povahy věci bude možno pro účely takového náležitého skutkového zjištění vyjít ze

stanovisek dotčených orgánů, vyhodnocení vlivů na životní prostředí, územně analytických podkladů zpracovaných pro dané území orgány územního plánování dle § 26 a násl. stavebního zákona či územní studie dle § 30 stavebního zákona. V některých případech, kdy zmíněné odborné podklady nejsou dostatečné pro náležité skutkové zjištění a posouzení otázek vzniklých v procesu pořizování a vydávání územního plánu, pak bude pořizovatel (resp. obec) muset opatřit další odborné podklady v podobě např. odborných studií, průzkumů či dokonce znaleckých posudků, včetně např. studie hydrogeologických poměrů v určitém území. Ostatně specificky požadavkem dotčené osoby na pořízení hydrogeologického průzkumu ovlivnění konkrétní nemovitosti (či lokality) řešením navrženým v územním plánu se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 1. 2010, č. j. 1 Ao 2/2009 - 86, kde uvedl: *„Navrhovatel se v námitce domáhal provedení hydrogeologického průzkumu určené lokality, což logicky odůvodnil okolnostmi a důvody, které mají oporu ve spisu (existence meliorací v dotčené lokalitě vyplývá jak z mapové části napadené změny územního plánu, tak i z průzkumů a rozborů nabírajících územně analytické podklady). Odpůrce nijak neodůvodnil, proč hydrogeologický průzkum, jehož odůvodněnost v daném případě odpůrce nezpochybnil, nebyl proveden v procesu pořizování změny územního plánu. Odpůrce v odůvodnění rozhodnutí o námitce toliko uvedl, že požadovaný průzkum nemůže být územně plánovací dokumentací ukládán (to však navrhovatel nepožadoval) a že tato problematika může být řešena v procesech navazujících na územně plánovací dokumentaci, jako je územní řízení (...). Úvahy odpůrce jsou tedy mimoběžné s uplatněnou námitkou navrhovatele, neobsahují důvody, proč námitce nelze vyhovět.“*

[32] Pokud by bezvýjimečně platil názor zastávaný stěžovatelem o tom, že posouzení vlivu budoucích plánovaných záměrů vymezovaných prostřednictvím příslušných ploch, koridorů, veřejně prospěšných staveb či regulativů na konkrétní nemovitosti v území není možné činit v procesu pořizování a vydávání územního plánu, pak by zcela postrádal smysl institut námitek, které mohou vlastníci dotčených nemovitostí uplatňovat v řízení o vydání územního plánu (§ 52 odst. 2 stavebního zákona), o nichž je správní orgán povinen rozhodnout a toho rozhodnutí řádně odůvodnit (§ 172 odst. 5 právního řádu). Přitom platí zásada koncentrace, podle níž v územním řízení nelze uplatnit námítky k otázkám, o nichž bylo rozhodnuto již při vydání územního plánu (§ 89 odst. 2 stavebního zákona). Rovněž soudní judikatura vyžaduje posouzení otázek vlivu řešení obsažených v územně plánovací dokumentaci na okolí, včetně sousedících nemovitostí, již při jejím vydání. V rozsudku ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 AOs 1/2013 - 85, Nejvyšší správní soud uvedl, že ochranu právům vlastníků je třeba poskytovat již ve fázi vydání územního plánu. Rovněž lze citovat z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2006, č. j. 1 Ao 1/2006 - 74, č. 1276/2006 Sb. NSS: *„Právě pořizování územně plánovací dokumentace je počátečním stadiem rozhodování, kdy jsou ještě možnosti výběru a alternativ otevřeny a kdy účast veřejnosti může být účinná. V okamžiku územního řízení již není možné účinně se vyjádřit k otázce, zda bude určitá stavba realizovaná či nikoliv; v této fázi již otázka nezní „zda“, ale „jak“. Účinná právní ochrana se proto musí soustředit na okamžik, kdy je o dané věci skutečně rozhodováno.“* Co je v tomto rozsudku uvedeno ve vztahu k osobám z řad tzv. dotčené veřejnosti platí ovšem i pro vlastníky nemovitostí dotčených řešením navrženým v územním plánu, kterými jsou zde navrhovatelé.

[33] V nyní posuzovaném případě se Nejvyšší správní soud shoduje se závěrem krajského soudu vysloveným v napadeném rozsudku, že se zde jedná o takový případ, kdy

pokračování

je možné vliv navržené vodní na existující veslařský kanál posoudit již v tomto stadiu, tj. při vydávání územního plánu. Parametry navržené plochy, tedy její rozměr a umístění, lze z návrhu územního plánu zjistit. Rovněž tak je zřejmé, jakým způsobem bude vodní plocha vytvořena, neboť mezi účastníky není sporné, že vzhledem k místním podmínkám připadá v úvahu prakticky pouze odtěžení šterkopísku a vytvoření umělé prohlubně pod hladinou podzemní vody, která bude následně touto podzemní vodou zaplněna. Není tedy důvodu odsouvat posouzení vlivu takto nově navržené vodní plochy na sousedící veslařský kanál do dalších povolenacích řízení. Naopak, pokud navrhovatelé jako vlastníci sousedního areálu veslařského kanálu kvalifikovaným způsobem uplatnili námitky proti části návrhu územního plánu vymezujícímu vodní plochu a tyto námitky nebylo možné dostatečně posoudit na základě pořizovatelem již shromážděných odborných podkladů, pak bylo povinností pořizovatele, potažmo odpůrce, opatřit další odborný podklad k posouzení námitek potřebný, např. právě v podobě hydrogeologické studie.

[34] Jak správně uvedl krajský soud, námitky uplatněné navrhovateli proti návrhu územního plánu nebyly *prima facie* nedůvodné, vágní či účelové. Naopak obavy navrhovatelů byly zcela logické a měly oporu v empirických faktech, které navrhovatelé ve svých námitkách specifikovali. Bylo pak na odpůrci, aby tyto obavy navrhovatelů vyvrátil v rámci rozhodnutí o námitkách, a to právě na základě příslušných odborných podkladů. Rozhodnutí o námitkách totiž nemůže být pouhým (jakkoli rozsáhlým a formálně perfektním) slohovým cvičením, nýbrž musí být založeno na patřičných skutkových zjištěních. Odůvodnění rozhodnutí o námitkách tak musí splňovat požadavky kladené na rozhodnutí § 68 odst. 3 správního řádu, tj. musí mj. obsahovat důvody přijatého řešení, podklady rozhodnutí a úvahy správního orgánu ve vztahu k provedeným skutkovým zjištěním (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010 - 169, č. 2266/2011 Sb. NSS). Těmto požadavkům ovšem rozhodnutí o námitkách neodpovídá, a to proto, že podloženým námitkám navrhovatelů nebylo vyhověno toliko se strohým odkazem na vyhodnocení vlivů na životní prostředí a souhlasné stanovisko krajského úřadu k tomuto vyhodnocení. Přitom je třeba opět dát zapravdu krajskému soudu v tom, že vyhodnocení vlivů na životní prostředí se specifickou otázkou vlivu nové vodní plochy na veslařský kanál nijak nezabývalo a i obecný závěr na str. 37, že nová vodní plocha nebude mít dle předpokladů negativní vliv na bilanci vod v území, postrádá oporu v analytických datech či bližší vysvětlení, jak zpracovatel k tomuto závěru dospěl. Vyhodnocení vlivů na životní prostředí tak nemůže sloužit jako podklad pro věcné posouzení námitek uplatněných navrhovateli v řízení o vydání územního plánu. Ze stejného důvodu je irelevantní rovněž odkaz odpůrce na stanovisko krajského úřadu v odůvodnění rozhodnutí o námitkách (resp. ve vypořádání připomínek).

[35] Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že krajský soud se zmýlil, pokud dovozoval povinnost pořízení hydrogeologické studie ze stanoviska Městského úřadu v Litoměřicích ze dne 17. 10. 2012, č. j. 0056081/12/ŽP, a zaměnil studii vlivu navržené vodní plochy na mikroklima dotčené lokality a studii hydrogeologických poměrů. Stěžovatel správně poukazuje na to, že se jedná o odlišná posouzení a stejně tak správně poukazuje na to, že tento požadavek dotčeného orgánu byl do připravovaného návrhu územního plánu řádně zahrnut. Tato nepřesnost v rozsudku krajského soudu však nemá za následek jeho nezákonnost, neboť obстоjí podstatný závěr krajského soudu, že při vydání územního plánu bylo za dané situace, kdy navrhovatelé uplatnili námitky, pro jejichž

posouzení neměl správní orgán dostatečné odborné podklady, nezbytné doplnit odborné podklady tak, aby přijaté řešení územního plánu a s tím související rozhodnutí o námitkách bylo založeno na zjištění stavu věci, o kterém nebudou důvodné pochybnosti.

[36] Nejvyšší správní soud se neztotožňuje s názorem stěžovatele, že krajský soud založil své rozhodnutí na zcela laickém úsudku o odborných otázkách a překročil tak svou kompetenci. Je zjevné, že soudci zpravidla nedisponují znalostmi potřebnými pro posouzení některých odborných otázek technického rázu. V daném případě soud však na základě své „laické“ úvahy nedospěl krajský soud k věcnému posouzení odborné otázky, zda bude veslařský kanál skutečně negativně ovlivněn navrženou vodní plochou „v“. Krajský soud pouze dospěl na základě provedeného dokazování (mj. odborným vyjádřením RNDr. T. V., osoby s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie, z něhož vyplývá, že otevření další rozsáhlé hladiny v sousedství veslařského kanálu představuje vysoce riskantní čin, jehož realizace může mít negativní a nevratné následky, zejména ve smyslu snížení množství a hladiny podzemních vod, tedy i provozní hladiny ve veslařském kanálu) k závěru, že takové negativní ovlivnění je možné, a že je třeba je posoudit ze strany k tomu povolaného odborníka. Pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu nemohly být odstraněny ani posudkem Ing. Petra Moravčíka č. 01/2014, který se týká posouzení možnosti ovlivnění veslařského kanálu v Račicích těžbou šterkopísku v pískovně Dobříň. Závěr znaleckého posudku, že společnost Holcim a. s. dodržuje při těžbě v pískovně Dobříň veškerá platná rozhodnutí správních orgánů a právní předpisy a že nebylo zjištěno žádné zásadní negativní ovlivnění životního prostředí ani sousedících pozemků povolenou těžební činností, totiž nijak nesouvisí s otázkou negativního ovlivnění veslařského kanálu nově navrženou vodní plochou, kterou nastolili navrhovatelé svými námitkami. Ze soudem vyhodnocených dokumentů a z námitek navrhovatelů lze tedy dovodit, že skutkový stav zjištěný stěžovatelem vzbuzuje důvodné pochybnosti, proto je správný závěr krajského soudu, že napadené opatření obecné povahy v předmětné části je nezákonné pro nedostatečné skutkové zjištění.

V. c)

Námítka týkající se plochy P6 a předkupního práva k pozemku č. 470/23

[37] Stěžovatel napadá závěr krajského soudu, že napadené opatření obecné povahy je v části vymezující plochu P6 a předkupní právo k pozemku č. 470/23 nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Podle stěžovatele krajský soud posoudil jako nesrozumitelné něco, co je zcela srozumitelné.

[38] Nejvyšší správní soud zjistil z napadeného opatření obecné povahy na str. 21, že vymezuje plochy pro veřejná prostranství D3 (nové napojení rozvojových ploch a veslařského areálu místní komunikací), pro kterou lze uplatnit předkupní právo ve prospěch obce Račice, na vyjmenovaných pozemcích, mj. na pozemku č. 470/23. Dále se vymezuje plocha pro veřejná prostranství D4 (místní komunikace v rozvojové oblasti bydlení Z6-Z8, P6-P7, P11-P12, P14-P15), pro kterou lze uplatnit předkupní právo ve prospěch obce Račice na jiných pozemcích. V odůvodnění na str. 79 pak je uvedeno, že na pozemku ve vlastnictví navrhovatelů č. 470/23 je umístěna plocha přestavby P6 a součástí této plochy P6 je „*veřejně prospěšná stavba D4, nikoli D3 (jak uvádějí navrhovatelé)*“.

pokračování

[39] Z výše uvedeného vyplývá, že napadené opatření obecné povahy trpí vnitřním rozporem v části vymezující plochu P6 a veřejné prostranství (případně veřejně prospěšnou stavbu, jak je střídavě v opatření obecné povahy uváděno), pro které lze uplatnit předkupní právo D3, respektive D4, respektive není zřejmé, zda na pozemku navrhovatelů č. 470/23 je umístěna plocha P6 a veřejně prospěšná stavba D4, nebo jiná (blíže nespecifikovaná) plocha a veřejně prospěšná stavba D3. Citovanou nejasnost není možné odstranit, ani pokud by Nejvyšší správní soud přijal vysvětlení stěžovatele, že na str. 21 pod bodem h) výrokové části opatření obecné povahy citované upřesnění k veřejně prospěšné stavbě D4 (výčet ploch včetně plochy P6) není výčtem ploch, na nichž je veřejně prospěšná stavba umístěna, nýbrž specifikací ploch, které mají být touto komunikací napojeny. Z grafické části územního plánu lze sice zjistit, že místní komunikace, která je v části h) textové části vymezena jako veřejně prospěšná stavba D4, je zřejmě navržena na ploše Z7, zatímco ostatní plochy uvedené v závorce, včetně plochy P6, jsou umístěny okolo této komunikace. Takovému vymezení plochy P6 a veřejně prospěšné stavby D3 včetně předkupního práva k pozemku dotčenému touto stavbou č. 470/23 však zcela odporuje citované odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatelů, kde se uvádí, že na ploše P6 je vymezena „*veřejně prospěšná stavba D4, nikoli D3 (jak uvádějí navrhovatelé)*“. Lze dodat, že ani z výkresu č. 3 grafické části územního plánu, který zobrazuje veřejně prospěšné stavby, opatření a asanace, nelze zjistit, zda pozemek stěžovatelů č. 470/23 je dotčen veřejně prospěšnou stavbou D3 či D4.

[40] Lze se tedy ztotožnit se závěrem krajského soudu, že v této části je opatření obecné povahy nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Takovému závěru není na překážku ani skutečnost, že předkupní právo ve prospěch stěžovatele k pozemku č. 470/23 zapsal katastrální úřad. Ten se totiž nezabývá zákonností opatření obecné povahy ani souladem výrokové části s odůvodněním.

VI.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[41] Nejvyšší správní soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že ačkoli v odůvodnění napadeného rozsudku uvedené závěry vztahující se k výroku I, respektive ploše „v“, jsou zčásti nesprávné (jmenovitě názor, že stěžovatel nerespektoval stanovisko Městského úřadu v Litoměřicích ze dne 17. 10. 2012, č. j. 0056081/12/ŽP a je povinen v dalším řízení pořídit studii vlivu navržené vodní plochy na mikroklima lokality), důvody, pro které bylo opatření obecné povahy zčásti zrušeno, v podstatné míře obstojí, proto postačí odůvodnění napadeného rozsudku v této části korigovat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2009, č. j. 8 Afs 15/2007 - 75, č. 1865/2009 Sb. NSS). Kasační stížnost proto zdejší soud jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[42] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci úspěch neměl, proto je povinen nahradit náklady řízení, které vznikly procesně úspěšným navrhovatelům. V řízení o kasační stížnosti mají navrhovatelé právo na náhradu odměny jejich právního zástupce za jeden úkon právní služby (vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 16. 7. 2014), v částce 4.960 Kč [2 x 2.480 Kč, což představuje odměnu za jeden úkon dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení

s § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, sníženou o 20 % dle § 12 odst. 4 této vyhlášky]. Dále mají navrhovatelé právo na náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 x 300 dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupce navrhovatelů doložil, že je plátcem DPH, proto je odměna a náhrada hotových výdajů zvýšena o částku odpovídající 21 % zákonné sazby této daně (1.168 Kč). Celkem je tedy stěžovatel povinen zaplatit navrhovatelům částku ve výši 6.728 Kč k rukám jejich právního zástupce do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. prosince 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu